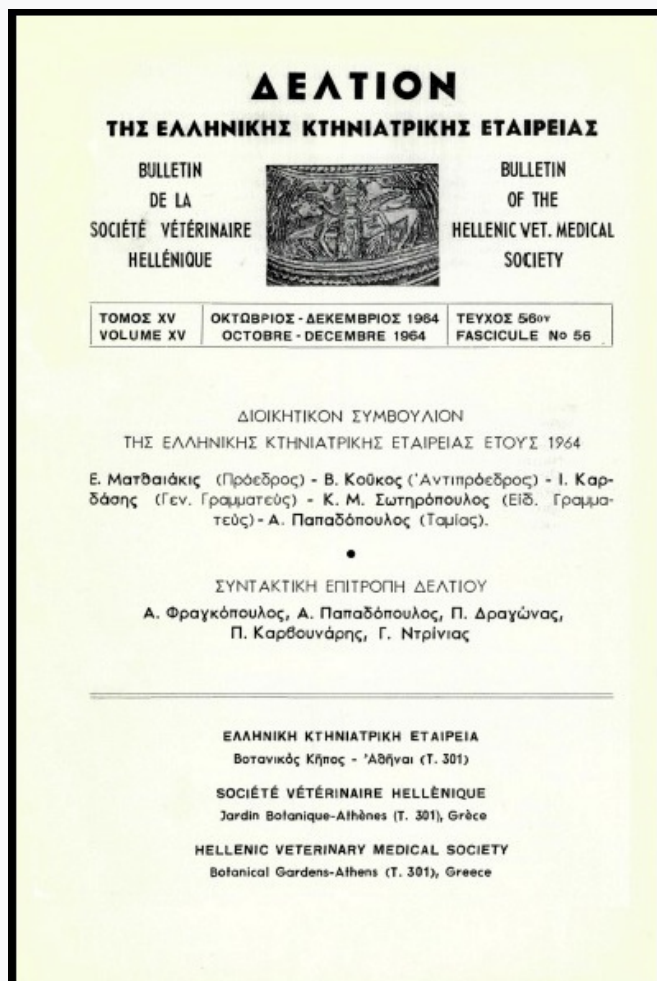

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 15, No 2 (1964)

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ

Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.18716](https://doi.org/10.12681/jhvms.18716)

Copyright © 2018, Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ Π. Α. (1964). ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 15(2), 219-226. <https://doi.org/10.12681/jhvms.18716>

4. A. PREVOT : Biologie des maladies dûes aux anaerobies. Collection de l'Institut Paris 1955.
5. A. PREVOT : Manuel de classification et de determination des bactéries anaerobies. Edition Masson Paris.
6. A. RAFYI et M. ARDAHALI : Les maladies des animaux dûes a des Cl. Welchii. Office Inter. Epizo. 1961.
7. Γ. ΔΕΠΟΝΕΡΑ. Συμβολή εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐξ ἀναεροβίων τοξιλομοζέων τῶν τῶν προβάτων (1935).
8. Κ. ΤΑΡΑΛΤΖΗ, Α. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ε. ΣΤΟΦΟΡΟΥ. Ἡ ἐντεροτοξιναιμία τῶν αἰγοπροβάτων ἐν Ἑλλάδι.
9. Α. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ. Ταυτοποίησις τῶν τύπων Β, C, καὶ D τοῦ γένους WELCHIA Δελ. Κτην. Ἑταιρίας 46.
10. Κ. ΤΑΡΑΛΤΖΗ, Α. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ε. ΣΤΟΦΟΡΟΥ. Ἡ γαγραϊνωδὴς μαστίτις τῶν αἰγοπροβάτων καὶ ἡ ταυτοποίησις τῶν προκαλούντων αὐτῶν διαθλα—Δελτίον Κτην. Ἑταιρ. 50.

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ *

ὑπὸ

Δρος Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗ

Διευθυντοῦ

τοῦ Κτηνιατρικοῦ Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν

Αἱ βρουκελλώσεις τῶν ζώων καὶ ἰδίᾳ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων μαστίζουσι, ἀπὸ μακροῦ, τὴν μεσογειακὴν περιοχὴν, ἔνθα προκαλοῦν σοβαρὰς ζημίας εἰς τὴν Γεωργικὴν Οἰκονομίαν, ἐξ αἰτίας τῶν ἐκτρώσεων καὶ τῆς μειώσεως τῆς γαλακτοπαραγωγῆς τῶν προσβαλλομένων ζώων, καὶ θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν, λόγῳ τῆς μεταδόσεώς των εἰς τὸν πληθυσμόν.

Εἰς τὰς παραμεσογείους χώρας, εἰς τὰς ὁποίας ἐκτρέφεται μέγας ἀριθμὸς αἰγῶν καὶ προβάτων, ἡ καταπολέμησις τῆς βρουκελλώσεως τούτων, ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν δυσεπίλυτον πρόβλημα, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς ἐκτροφῆς καὶ τῆς ἐλλείψεως ἀποτελεσματικοῦ ἐμβολίου.

Ὁ Ὄργανισμὸς Τροφίμων καὶ Γεωργίας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν αὔξησιν τῆς κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὁ Παγκόσμιος Ὄργανισμὸς Ὑγείας διὰ τὴν προστασίαν τῆς Δημοσίας Ὑγείας, κατέβαλον, ἰδίᾳ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, συντονισμένας προσπάθειάς καὶ προσέφερον σημαντικὴν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρωγὴν εἰς τὰ Ἰνστιτούτα ἐρεῖνης τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, διὰ τὴν προώθησιν τῶν μεθόδων διαγνωστικῆς καὶ ἀνοσοβιολογίας τῶν βρουκελλώσεων καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν παρασκευὴν ἐμβολίων κατὰ τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγοπροβάτων καὶ τὴν σύγκρισιν τῆς ἀποτελεσματικότητος τούτων, ὑπὸ πειραματικῆς καὶ καὶ φυσικῆς συνθήκας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκλογῆς τῶν προσφορωτέρων,

* Ἐλήφθη τὴν 18ην Ἰουνίου 1964.

διὰ τὴν χορήγησιν ἐνεργητικῆς ἀνοσίας κατὰ τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὰς αἰγας καὶ τὰ πρόβατα.

Οἱ ἀνωτέρω Ὄργανισμοὶ ἔκρινον, ὅτι τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τῶν πολυετῶν τούτων ἐρευνῶν ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικὰ καὶ ἐπομένως, ὅτι ὁ χρόνος ἦτο κατάλληλος, ὅπως ταῦτα συζητηθῶν εἰς σύσκεψιν ἀντιπροσωπειῶν τῶν παραμεσογειῶν χωρῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν λήψεως ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς καταπολεμησεως τῆς βρουκελλώσεως, αἵτινες ἤθελον χρησιμεύσει, ὡς βάσις διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν τοπικῶν προγραμμάτων καταπολεμησεως τῆς νόσου.

Πρὸς τοῦτο, συνεκάλεσαν, ἐν Βαλέττα Μάλτας, ἀπὸ 8 ἕως 13 Ἰουνίου 1964, Συνέδριον τῶν χωρῶν τῆς μεσογειακῆς περιοχῆς, εἰς τὸν ὁποῖον μετέσχον ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Γεωργίου Γεωργιάδου.

Τὸ Συνέδριον ἔλαβε χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μάλτας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρυτάνεως, Καθηγητοῦ J. A. Manche. Εἰς τοῦτο μετέσχον δι' ἀντιπροσωπειῶν ἢ παρατηρητῶν 17 χῶραι, ἦτοι : Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, ἡ Γαλλία, Ἀγγλία, Ἰταλία, Ἑλλάς, Δανία, Ὁλλανδία, Ἰσπανία, Δυτικὴ Γερμανία, Ἀργεντινὴ, Μάλτα, Τουρκία, Τυνησία, Συρία, Ἠνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία, τὸ Ἰσραὴλ καὶ τὸ Ἰράν.

Ἐκ μέρους τοῦ Ὄργανισμοῦ Τροφίμων καὶ Γεωργίας παρέστησαν, οἱ κ. κ. Καθηγ. S. S. Elberg, τοῦ Πανεπιστημίου Καλιφορνίας Η.Π.Α., Δρ. E. A. Eichhorn, Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Παραγωγῆς καὶ Ὑγιεινῆς τῶν ζῶων τοῦ FAO καὶ οἱ Δρς A. W. Stableforth, G. G. Alton, J. G. Rumeau, R. Crowther, G. Elde, A. Thomsen, ἐμπειρογνώμονες τοῦ FAO ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων.

Ἐκ μέρους τοῦ Παγκοσμίου Ὄργανισμοῦ Ὑγείας παρέστησαν, οἱ κ.κ. Δρ. M. M. Kaplan, Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου τῆς Κτηνιατρικῆς Δημοσίας Ὑγιεινῆς τοῦ OMS καὶ Δρ. L. M. Jones, τοῦ Πανεπιστημίου Wisconsin, ἐμπειρογνώμων τοῦ OMS ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν, αἵτινες εἶχον καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ FAO, ὡς ἐπίσημοι γλῶσσαι τοῦ Συνεδρίου.

Εἰς τὸ Συνέδριον ἀνεκοινώθησαν αἱ κάτωθι ἐργασίαι :

1. Δρ. Alton G.G. (Ἐργαστήριον Βρουκελλώσεων, Μάλτα).—Ὁρολογικὴ διάγνωσις τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν. Σελ. 1-15.
2. Δρ. Agius E. (Ὑγειονομικὴ Ὑπηρεσία, Μάλτα).—Ἡ βρουκελλώσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν Μάλτα. Σελ. 1-8.
3. Καθηγ. Ademollo A., Paltrinieri S., Pellegrini P, Farina R. (Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία Ἰταλίας καὶ Κτηνιατρικὴ Σχολὴ Πίζης).—Συχνότης, παθογένεια καὶ μέτρα κατὰ τῶν βρουκελλώσεων ἐν Ἰταλίᾳ. Σελ. 1-22.
4. Δρ. Cassar P. (Ἱατρικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Μάλτας).—Ἡ ἀνίχνευσις τῆς Βρ. τῆς μελιτείου εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν αἰγα : ἱστορικὴ ἀνασκόπησις. Σελ. 1-5.
5. Δρ. Cassar A. J. (Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία, Μάλτα).—Ἡ βρουκελλώσις τῶν ζῶων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Μάλτα. Σελ. 1-4.
6. Καθηγ. Debono J. E. (Ἱατρικὴ Σχολὴ Πανεπιστημίου Μάλτας).—Περιστατικὰ Μελιταίου Πυρετοῦ μὴ ὀφειλόμενα εἰς τὴν κατανάλωσιν

- γάλακτος. Ἡ παστερίωσις δὲν ἀποτελεῖ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῶν βρουκελλώσεων. Σελ. 1-6.
7. Καθηγ. Elberg S. S. (Ἰνστιτοῦτον Μικροβιολογίας Πανεπιστημίου Καλιφορνίας, Η.Π.Α.).—Ἰδιότητες τοῦ ζῶντος ἐμβολίου : «Br. Melitensis Rev. 1». Σελ. 1-3.
 8. Δρ. Entessar F. (Ἰνστιτοῦτον Razi, Τεχεράνη, Ἰράν).—Συμπεράσματα ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὸ πειραματικᾶς συνθήκας, διὰ τοῦ ρωσικοῦ στελέχους 19-BA, ἐν Ἰράν. Σελ. 1-5.
 9. Δρ. Entessar F. καὶ Ardalan A. (Ἰνστιτοῦτον Razi, Τεχεράνη, Ἰράν). Τὰ παράγωγα τοῦ γάλακτος, ὡς πηγαὶ τῶν βρουκελλώσεων. Σελ. 1-7.
 10. Δρ. Entessar F. καὶ Ardalan A.—Βραχεῖα ἀνασκόπησις τῆς ὑπὸ φυσικᾶς συνθήκας διαπιστωθείσης βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν, ὀφειλομένης εἰς τὴν Βρ. τὴν μελίτειον, ἐν Ἰράν. Σελ. 1-2.
 11. Δρ. Entessar F. καὶ Ardalan A.—Αἱ βρουκελλώσεις ἐν Ἰράν. Σελ. 1-3.
 12. Δρ. Gargani G. (Ἰταλικὸν Κέντρον ἐρεύνης Βρουκελλώσεων).—Διάγνωσις τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐκτροπῆς τοῦ συμπληρώματος. Σελ. 1-5.
 13. Δρ. Gargani G. καὶ Pin R. (Ἰταλικὸν Κέντρον ἐρεύνης Βρουκελλώσεων). Παρατηρήσεις ἐπὶ στελεχῶν Βρουκέλλας, ἀπομονωθέντων ἐξ ἀνθρώπου καὶ βοοειδῶν ἐν Ἰταλίᾳ. Σελ. 1-2.
 14. Δρ. Gargani G. καὶ Pin R.—Ἐρευνα ἐπὶ νεκροῦ ἐμβολίου Βρ. Melitensis μὴ προκαλοῦντος δερμικὴν ὑπερευαισθησίαν, οὐδὲ ἐμφάνισιν συγκολλητινῶν. Σελ. 1-4.
 15. Δρ. Jones L. M. (Ἐργαστήριον Μικροβιολογίας Πανεπιστημίου Wisconsin, Η.Π.Α.).—Ἐμβόλια καὶ αὐτὰ τοῦ Μελιταίου Πυρετοῦ. Σελ. 1-7.
 16. Δρ. Καρβουνάρης Π.Α. καὶ Παπακυριάκου Ε.Χ. (Κτηνιατρικὸν Μικροβ. Ἰνστιτοῦτον, Ἐργαστήριον Βρουκελλώσεων, Ἀθῆναι).—Ποικιλία Βρ. τῆς ἐκτρώσεως, ἀνθεκτικὴ εἰς τὴν θειονίνην, ἀπομονωθεῖσα ἐκ τοῦ γάλακτος ἀγελάδων ἐν Ἑλλάδι. Σελ. 1-17.
 17. Καθηγ. Mazzetti G. (Ἰνστιτοῦτον Ὑγιεινῆς Πανεπιστημίου Φλωρεντίας).—Ἐπιδημιολογία καὶ καταπολέμησις τῆς βρουκελλώσεως ἐν Ἰταλίᾳ. Σελ. 1-14.
 18. Καθηγ. Mirri A. (Ζωοπροφυλακτικὸν Ἰνστιτοῦτον Σικελίας, Παλέρμον, Ἰταλία).—Διάγνωσις τῆς βρουκελλώσεως δι' ἀλλεργικῆς ἀντιδράσεως : ἡ «Βρουκελλίνη Mirri». Σελ. 1-6.
 19. Organisation Mondiale de la Santé.—Μέτρα πρὸς καταπολέμησιν καὶ ἐκρίζωσιν τῶν βρουκελλώσεων. Σελ. 1-9.
 20. Καθηγ. Renoux G. (Ἐργαστήριον Μικροβιολογίας Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Montpellier, Γαλλία).—Ἐπιδημιολογία καὶ Παθογένεια τῆς Βρ. τῆς μελίτειου. Σελ. 1-11.
 21. Καθηγ. Renoux G.—Τιτλοποίησις τῶν ἀλλεργιογόνων τῶν χρησιμοποιούμενων πρὸς διάγνωσιν τῶν βρουκελλώσεων. Σελ. 1-3.
 22. Δρ. Sarisayin F. (Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, Ἐργαστήριον Βρουκελλώσεων, Κωνσταντινούπολις).—Αἱ βρουκελλώσεις ἐν Τουρκίᾳ. Σελ. 1-8.

23. Δρ. Thomsen A. (Κρατικὸν Ὁρρολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, Κοπεγχάγη, Δανία).—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μεθόδων ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς τῆς βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν. Σελ. 1-9.
24. Δρ. Thomsen A.—Ἡ «ἀμπορτίνη» καὶ αἱ δυνατότητες ταύτης. Σελ. 1-11.
25. Καθηγ. Wundt W. (Ἰνστιτοῦτον Ὑγιεινῆς Πανεπιστημίου Tubingen, Δυτικὴ Γερμανία).—Ἡ σπουδαιότης τῆς λοιμώξεως διὰ Βρ. τῆς μελίτειου, βοείου προελεύσεως. Σελ. 1-11.

Μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις καὶ τὴν, ὑπὸ τῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἐκθεσιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν βρουκελλώσεων εἰς τὰς χώρας των, ἐπηκολούθησεν εὐρεῖα συζήτησις : α) ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας, ἐπιδημιολογίας καὶ παθογενείας τῶν βρουκελλώσεων, β) ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς βρουκελλώσεως τῶν βοοειδῶν, τῆς ὀφειλομένης εἰς τὴν Βρ. τὴν μελίτειον, γ) ἐπὶ τῆς ὀρροδιαγνωστικῆς τῶν βρουκελλώσεων, διὰ τῶν μεθόδων ὀρροσυγκολλητιναντιδράσεως, ἐκτροπῆς τοῦ συμπληρώματος, δακτυλιοειδοῦς δοκιμῆς εἰς τὸ γάλα καὶ ὀρρογαλακτοσυγκολλητιναντιδράσεως, δ) ἐπὶ τῆς διαγνωστικῆς τῶν βρουκελλώσεων διὰ τῶν ἀλλεργιογόνων, ε) ἐπὶ τῆς καταπολεμήσεως τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων διὰ τοῦ ζῶντος ἐμβολίου Br. Melitensis Rev. 1 (ἐμβόλιον Ellberg) καὶ διὰ τοῦ νεκροῦ ἐμβολίου Br. Melitensis 53 H. 38 (ἐμβόλιον Renoux), στ) ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐτέρων μέτρων πρὸς καταπολέμησιν τῶν βρουκελλώσεων, ζ) ἐπὶ τῆς ἐκπονήσεως προγραμμάτων καταπολεμήσεως τῶν βρουκελλώσεων καὶ η) ἐπὶ τῶν κινδύνων μεταδόσεως τῆς βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον, διὰ τῶν τροφίμων ζωϊκῆς προελεύσεως.

Ἀκολούθως συνετετήθησαν τρεῖς ὀλιγομελεῖς Ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν θεμάτων : α) τῶν ἐμβολίων κατὰ τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων, β) τῆς ὀρροδιαγνωστικῆς καὶ γ) τῶν ἀλλεργιογόνων. Ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου ὠρίσθημεν, ὡς μέλος τῆς πρώτης Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν συζητήσεων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπῶν, συνετάγησαν καὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τὰ κάτωθι συμπεράσματα καὶ συστάσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν Βρουκελλώσεων εἰς τὴν μεσογειακὴν περιοχὴν.

«Τὸ Συνέδριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν : α) ὅτι αἱ βρουκελλώσεις προκαλοῦν σημαντικὰς ζημίας εἰς τὴν Κτηνοτροφίαν μὲ συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς εἰς ζωϊκὰ λευκώματα, εἰς δὲ τὸν ἄνθρωπον προξενοῦν σοβαρὰς καὶ μακροχρόνιας λοιμώξεις καὶ β) ὅτι σήμερον προσφέρονται κατάλληλα μέτρα, δυνάμενα νὰ χρησιμοποιοῦν, ὡς βάσις διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῆς νόσου, συνιστᾷ :

I.—ΔΡ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ: "Ὅπως ἄπασαι αἱ ἀπηλλαγμένοι τῆς νόσου χώραι λάβουν ἅπαντα τὰ διαθέσιμα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν τῆς εἰσβολῆς, ἰδίᾳ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ζώωντων ζώων ἢ σπέρματος.

II.—ΔΙΑ ΤΑ ΒΟΟΕΙΔΗ : "Ὅπως ἡ καταπολέμησις τῆς βρουκελλώσεως καὶ ἡ ἐξάλειψις ταύτης ἐπιτελεσθῆ διὰ μιᾶς τῶν κάτωθι μεθόδων ἢ ἐκλογῆ τῆς μεθόδου θέλει ἐξαρτηθῆ ἐκ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν.

Α.—Εἰς τὰς χώρας ἢ περιφερείας, ἔνθα τὸ ποσοστὸν τῆς λοιμώξεως εἶναι χαμηλὸν (ποσοστὸν μεμολυσμένων βουστασίων 10% ἢ χαμηλότερον καὶ ποσοστὸν μεμολυσμένων ζώων 3% ἢ χαμηλότερον), ἐνδείκνυται ἡ προτίμησις τοῦ κατωτέρου προγράμματος :

1. Ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπομάκρυνσις τῶν ζώων θετικῆς ἀντιδράσεως, μετὰ ἢ ἄνευ ἐμβολιασμοῦ τῶν μοσχίδων τῶν προσβεβλημένων βουστασίων.

2. Εἰς τῖνα βουστάσια διατελοῦντα ὑπὸ εἰδικᾶς συνθήκας, ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις καὶ προσωρινὴ διατήρησις τῶν ζώων θετικῆς ἀντιδράσεως, μετὰ ἐμβολιασμοῦ τῶν μοσχίδων καὶ ἐνδεχομένως τῶν ἐνηλίκων παραγωγικῶν ζώων ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως. Ἄπαντα τὰ ὄρρο-θετικὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἀπομακρυνθῆ ἄμέσως, δεόν ὅπως διαχωρίζονται, κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον, τῶν λοιπῶν ζώων καὶ σημαίνονται κατὰ τρόπον ὀριστικόν.

Β.—Εἰς τὰς περιφερείας, ἔνθα ἡ συχνότης τῆς βρουκελλώσεως εἶναι μετρία ἢ σχετικῶς ὑψηλὴ (ποσοστὸν μεμολυσμένων βουστασίων 10 ἕως 35% καὶ ποσοστὸν μεμολυσμένων ζώων 3 ἕως 10%) ἐνδεικνυται, γενικῶς, ἡ προτίμησις τοῦ κατωτέρου προγράμματος :

1. Ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις καὶ ἀπομάκρυνσις τῶν ζώων θετικῆς ἀντιδράσεως, μετὰ ἢ ἄνευ ἐμβολιασμοῦ τῶν μοσχίδων εἰς τὰ βουστάσια χαμηλοῦ ποσοστοῦ λοιμώξεως.

2. Ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις καὶ ἀπομάκρυνσις ἢ μὴ τῶν ζώων θετικῆς ἀντιδράσεως μετὰ ἐμβολιασμοῦ τῶν μοσχίδων καὶ, ἐνδεχομένως, τῶν ἐνηλίκων ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως, εἰς τὰ σοβαρῶς μεμολυσμένα βουστάσια, καὶ εἰς τὰ βουστάσια εἰς τὰ ὁποῖα ἡ λοιμώξις παρατηρεῖται κατ' ἐπανάληψιν. Ἄπαντα τὰ ὄρρο-θετικὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα δὲν ἤθελον ἀπομακρυνθῆ ἐγκαίρως, δεόν ὅπως διαχωρίζονται, κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον, ἄμέσως καὶ σημαίνονται κατὰ τρόπον ὀριστικόν.

3. Ἐμβολιασμοὶ τῶν μοσχίδων τῶν βουστασίων ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐκτροπὴ ἐνεργεῖται ὑπὸ συνθήκας τοιαύτας, ὥστε τὰ ζῶα νὰ εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς τὸν κίνδυνον τῆς μόλυνσεως.

Γ.—Εἰς τὰς περιφερείας ἔνθα ἡ βρουκέλλωσις ὑφίσταται ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ὑψηλὸν ποσοστὸν (ποσοστὸν μεμολυσμένων βουστασίων ἄνω τοῦ 35% καὶ ποσοστὸν προσβεβλημένων ζώων ἄνω τοῦ 10%) καὶ ἔνθα τὸ προσωπικὸν εἶναι ἐλλειπές, ἐνδείκνυται ὁ ἐμβολιασμοὶ καὶ ἡ σήμανσις τῶν μοσχίδων, ἄνευ προηγούμενης ἐργαστηριακῆς ἐξετάσεως.

III. —ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΙΓΑΣ : Ἐλάχιστα παραδείγματα ὠργανωμένης καταπολεμήσεως τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν ὑπάρχουν, δι' ὃ τὸ Συνέδριον ὑπογραμμίζει, ὅτι εἶναι λίαν ἀπαραίτητον, ὅπως, πρὸ τῆς ἀναλήψεως ἐφαρμογῆς οἰοῦδῆποτε προγράμματος καταπολεμήσεως ταύτης, συντελεῖται ἡ διάδοσις λεπτομερῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς φύσεως τῆς νόσου, τῶν κινδύνων τοῦς ὁποίους παρουσιάζει καὶ τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν ταύτης.

Αἱ Κτηνιατρικαὶ Ὑπηρεσίαι καὶ αἱ Ὑπηρεσίαι Δημοσίας Ὑγιεινῆς δεόν, ὅπως ἀναλάβουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν εὐθύνην τῶν ἐνεργειῶν κατὰ τῆς βρουκελλώσεως καὶ συνεργασθῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συνεδρίου ἡ ἐκρίζωσις τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ μόνον, διὰ τῆς ἀνιχνεύσεως καὶ τῆς σφαγῆς

τῶν προσβεβλημένων ζώων, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίστανται πρὸς τοῦτο εὐνοϊκαὶ συνθήκαι. Κατὰ γενικὸν κανόνα, τὸ μόνον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἔχει πιθανότητος ἐπιτυχίας, συνίσταται εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ζώων θετικῆς ἀντιδράσεως καὶ εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ὑπολοίπων.

Οἰονδήποτε πρόγραμμα καταπολεμήσεως τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν, εἴτε προβλέπει τὸν ἐμβολιασμὸν εἴτε ὄχι, δεόν ὅπως ἀποβλέπη εἰς τὴν, εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον, τήρησιν τῶν ὄρων ὑγιεινῆς τοῦ περιβάλλοντος, καὶ εἰς τὴν, εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἐλάττωσιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ζώων εἰς τὴν μόλυνσιν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων, ἐξ ὧν μερίστην σημασίαν ἔχουν :

- 1) ὁ ἐνσταυλισμὸς καί, γενικῶς, ἡ ἐνδιαίτησις τῶν αἰγῶν εἰς, ὅσον τὸ δυνατόν, ὑγιεινὸς χώρους, 2) ὁ διαχωρισμὸς τῶν αἰγῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποβάλλουν, ἢ καταστροφή τῶν ἐκτρωμάτων καὶ λοιπῶν παθολογικῶν ὑλικῶν, κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον καὶ ἡ ἀπολύμανσις τοῦ μολυνθέντος περιβάλλοντος, 3) ἡ πρόβλεψις μεμονωμένου χώρου διὰ τὰς ἐπιτόκους, 4) ἡ ἀπομάκρυνσις ἢ ἡ σφαγὴ τῶν προσβεβλημένων ζώων καὶ 5) ὁ διαχωρισμὸς τῶν ἐριφίων ἐκ τῶν μητέρων τῶν, ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον, καὶ ἡ ἐκτροφή τούτων εἰς ἀπηλλαγμένον βρουκελλῶν περιβάλλον.

Πρὸς τούτοις συνιστᾶται ἡ τήρησις βιβλίων ἐγγραφῆς ποιμνίων ἀηλλαγμένων βρουκελλώσεως, ἅτινα δεόν νὰ τελοῦν ὑπὸ συνεχῆ ἐπίβλεψιν καὶ ἅτινα δεόν νὰ ὑποβάλλωνται, περιοδικῶς, εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ ἐλέγχου. Τὰ ποιμνια ταῦτα θέλουσιν χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἐκτροφῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐφαρμόζεται πρόγραμμα ἐκρίζωσεως τῆς νόσου· θὰ ἦτο δὲ εὐκατῶν, ὅπως εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν οὕτω ἐγγεγραμμένων ὑγιῶν ποιμνίων παρέχεται οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Ἐν τέλει, ἡ καλὴ ἐκτέλεσις τῶν προγραμμάτων καταπολεμήσεως προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν ὡ ρ γ α ν ω μ ἔ ν ω ν ὑ π η ρ ε σ ι ῶ ν δ ι α γ ν ω σ τ ι κ ῆ ς καὶ ἐ μ β ο λ ι α σ μ ο ῦ.

Τὸ Συνέδριον ἐκτιμῆσαν τὰ τεκμήρια τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθοῦν σήμερον ἐμβολίων, συμπεραίνει, ὅτι τὸ ζῶν ἐμβόλιον REV. 1 ἀποτελεῖ ἕν ἐκ τῶν καλλιτέρων μέσων ἀνοσοποιήσεως τῶν αἰγῶν κατὰ τῆς βρουκελλώσεως. Ἡ ἰδεώδης λύσις θὰ ἦτο ἡ χορήγησις τοῦ ἐμβολίου τούτου εἰς ἐρίφια ἡλικίας 3 ἕως 8 μηνῶν, ἕνα μῆνα, τοῦλάχιστον, πρὸ τῆς πρώτης ὀχείας. Κατὰ τὰ μέχρι σήμερον γνωστά, ἐπὶ τῆς διαρκείας τῆς, ὑπὸ τοῦ ἐμβολίου τούτου, προσδιδομένης ἀνοσίας, ὁ ἐπανεμβολισμὸς δὲν συνιστᾶται.

IV.- ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ : Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι συστάσεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς βρουκελλώσεως τῶν αἰγῶν, ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡσαύτως, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου καὶ εἰς τὰ πρόβατα.

Συνιστᾶται, ὅπως οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς ἐνδεδειγμένας δοκιμασίας καὶ ὅπως οἱ ἀντιδρῶντες θετικῶς σφάζωνται.

Τὸ Συνέδριον λαβὼν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπῆ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος υἰοθέτησεν τὴν ἀρχήν, ὅπως, διὰ τὰ βοοειδῆ, ποσοστὸν ἀντισωμάτων 30 Διεθνῶν μονάδων κατὰ κυβ. ἐκ. ὄρου, γίνῃ ἀποδεκτὸν ὡς ἐπίπεδον, κάτω τοῦ ὁποίου τὰ ἀποτελέσματα τῆς δοκιμασίας τῆς συγκολλητινῆς ἀντιδράσεως δεόν νὰ θεωρῶνται ἀρνητικὰ, εἰσηγεῖται, ὅπως τοῦτο ληφθῇ

ὕπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων FAO/OMS ἐπὶ τῶν βρουκελλώσεων.

Τὸ Συνέδριον συνιστᾷ ἐπίσης, ὅπως οἱ ὄρροι τῶν βοοειδῶν, οἱ ὁποῖοι παρυσιάζουν ποσοστὸν ἀντισωμάτων 30 Διεθνῶν μονάδων κατὰ κυβ.ἐκ. ὄρρου ἢ ἀνώτερον, καὶ χαμηλότερον τῶν 100 Διεθνῶν μονάδων, ὑποβάλλονται καὶ εἰς ἕτερον εἶδος δοκιμασίας.

Τὸ Συνέδριον ἐκτιμᾷ, ἰδιαίτερος, τὴν προσφορὰν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας, Διευθυντοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας Ἰταλίας, ὅπως συνδράμη τεχνικῶς καὶ οἰκονομικῶς τὰς ἐργασίας τιτλοποιήσεως τῶν ἀλλεργιογόνων.

Τὸ Συνέδριον ἐπιδοκιμᾷ τὴν πρότασιν, ὅπως ὁ Ὅργανισμὸς Τροφίμων καὶ Γεωργίας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀναλάβῃ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκρίζωσεως τῶν βρουκελλώσεων ἐν Μάλτα.

R É S U M É

LUTTE CONTRE LES BRUCELLOSES DANS LA REGION MÉDITERRANÉENNE

Par

Dr P. A. KARVOUNARIS

Directeur de l'Institut d'État de Microbiologie Vétérinaire (Athènes)

Dans les pays de la région méditerranéenne les brucelloses causent de grands dommages à l'économie agricole et mettent en danger la santé publique.

La FAO et l'OMS ont déployé, au cours des dix dernières années, de grands efforts pour de recherches concernant les méthodes de diagnostic, l'immunisation et la mise au point de vaccins récents et efficaces contre la brucellose ovine et caprine. Par suite des résultats satisfaisants obtenus, ces organisations ont convoqué à Malte, du 8 au 13 juin 1964, une réunion de délégués des pays du bassin méditerranéen, durant laquelle ces résultats ont été discutés et les recommandations suivantes ont été formulées, pour servir de base à la prophylaxie des brucelloses :

1. Les Services Vétérinaires et les Services de la Santé Publique doivent prendre conjointement la responsabilité de l'action antibrucellique et coopérer à cette fin.

2. Les pays indemnes doivent prendre toutes les mesures pour prévenir l'introduction des brucelloses par l'importation d'animaux ou de sperme.

3. La bonne exécution des programmes de lutte suppose l'existence de services de diagnostique et de vaccination bien organisés.

4. La lutte contre la brucellose des bovins est basée sur l'épreuve de dépistage suivie de l'élimination ou de la rétention temporaire des animaux positifs, avec ou sans vaccination des génisses et, éventuellement, des adultes négatifs, suivant le taux d'infection des troupeaux et le taux d'animaux infectés.

5. Pour la lutte contre la brucellose ovine et caprine, on doit combiner la vaccination avec l'élimination des animaux positifs. Le vaccin vivant Rev. 1 constitue l'un des meilleurs moyens d'immunisation et doit être administré aux chevreaux et aux agneaux âgés de 3 à 8 mois, au moins un mois avant le premier accouplement; la revaccination n'est pas recommandée. En outre, il importe de séparer les chèvres et les brebis avortantes, d'éliminer hygiéniquement le produit d'avortement et de désinfecter les locaux contaminés, d'abattre les animaux infectés, d'enlever le plus tôt possible les chevreaux et les agneaux de leurs mères pour les élever dans un milieu exempt de brucella, de tester les boucs et les béliers et abattre les réagissants. Un registre des troupeaux indemnes doit être constitué; ces troupeaux, qui doivent servir à fournir des animaux de remplacement, seront soumis périodiquement à des tests de contrôle.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Π. Α. ΚΑΡΒΟΥΝΑΡΗΣ

Η ΑΝΤΙΜΙΚΡΟΒΙΑΚΗ ΑΝΟΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἑπὶ

Δρος Ε. ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κτηνιάτρου

Κτηνιάτρ. Μικροβιολ. Ἰνστιτ. Ἀθηνῶν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ : Ποικίλαι καὶ εὐρείαι ἔρευναι ἐπὶ τῆς ἀνοσοχημείας, τῆς συνθέσεως τῶν ἀντισωμάτων, τῆς βιολογικῆς δράσεως αὐτῶν, τῆς ἀδρανείας τοῦ ἀνοσοποιητικοῦ μηχανισμοῦ, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς Γενετικῆς (συγγενοῦς ἐνεργητικῆς) καὶ Ἐπικτήτου ἀνοσίας καθ' ἣν δὲν ἀναπτύσσονται εἰδικὰ ἀντισώματα, ἀπέτελεσαν ἐν εἰδικὸν πλέον τεχνικὸν θέμα : τὴν Ἀνοσολογίαν.

Ἡ βαθεῖα γνῶσις τῶν φυσικοχημικῶν ἀλλοιώσεων τῶν διαφόρων βιολογικῶν οὐσιῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν πρωτεϊνῶν τοῦ ξενιστοῦ καὶ τοῦ παρασιτοῦντος ἐν αὐτῷ μικροοργανισμοῦ εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν κατανόησιν καὶ ἐρμηνείαν τῆς ἱστοπαθολογίας καὶ ἱστοφυσιολογίας τοῦ φαινομένου τῆς ἀντιμικροβιακῆς ἀνοσίας.

Παρὰ τὰς κολοσιαιᾶς τεχνικὰς δυνατότητας αἱ ὁποῖαι προσεφέρθησαν εἰς τὴν ἔρευναν μεταπολεμικῶς, ἡ φυσικοχημικὴ διερεύνησις τῶν ἀλληλεπιδράσεων μεταξὺ ἀντιγόνου καὶ ἀντισώματος—αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν βᾶσιν τῆς ἐπικτήτου ἀντιμικροβιακῆς ἀνοσίας— εἶναι εἰσέτι δυσχερεστάτη, καὶ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἶναι δυσαναλόγως πτωχὰ, πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν.

ΣΚΟΠΟΣ : Ἀποτελέσματα πειραμάτων, ὑποθέσεις καὶ ἀνακοινώσεις πολ-
λάκις διστάμεναι, ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τεραστίας ἀνοσολογικῆς βι-
βλιογραφίας.